

[Jens Peter Jensen.]

gående, end ophævelsen af generalklausulen ville være. Der vil nemlig ske en delegering af lovgivningskompetencen over afsætningssektorens erhvervsadfærd til et nævn, hvis flertal kan styres af regeringsmagten med udelukkelse af domstolene. Der er jo langt mere vidtrækkende perspektiver i tanken om et opinionsnævn, end man får indtryk af, når man hører det ærede medlem fru Lis Groes tale sin hjertesag, alt imens hun vender sine himmelblå forbrugerøjne op imod himlen.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige venstres medarbejderskab ved en saglig og sagsfremmende udvalgsbehandling af begge lovforslag.

Jørgen Jensen: Jeg kan i det store og hele henvise til de bemærkninger, som jeg fremsatte, dengang de tilsvarende lovforslag i foråret var til første behandling, og jeg har kun få bemærkninger derudover.

Det forslag til konkurrencelov, som er fremsat, indebærer jo en meget stor ændring af de gældende lovbestemmelser, af den gældende praksis på området, og jeg synes derfor, det har været ganske sundt, at det første forslag ikke blev jaget igennem og i det hele taget ikke blev gennemført i sidste samling, men nu dukker op her igen. Der har på denne måde været ny tid til overvejelser i erhvervene, i de forskellige organisationer og i de enkelte virksomheder med hensyn til deres stillingtagen til en række vigtige spørgsmål; man kan jo nævne sådan noget som reklamelotterierne, som jeg allerede har sagt nej til i foråret, spørgsmålet om rabatmærker, tilgiftssystemet, udsalgsbestemmelserne og spørgsmålet — det vigtige spørgsmål — om offentlige institutioners ansvarlighed inden for eller uden for denne lov.

Ordet opinionsnævn er jo allerede nævnt her i dag. Jeg forstår, at erhvervsorganisationerne ikke har taget stilling til dette spørgsmål, og jeg vil da gerne forbeholde mig min stilling, indtil jeg har set, hvad de store organisationer når frem til på dette område.

Mit parti er naturligvis klar til at deltage aktivt i udvalgsarbejdet. Jeg kan med det samme sige, at vi ligesom sidste gang ikke er tilhængere af lovforslaget om indseende

med priser med de ændringer, der her er foreslået af handelsministeren.

Til sidst kun dette: man kan spørge, hvorfor det haster så meget med at få disse to lovforslag igennem. Handelsministeren — den nye altså — foreslår, at de med enkelte undtagelser skal træde i kraft allerede den 1. januar 1968. Jeg tror — navnlig efter at have hørt på den foregående taler her i dag — ikke meget på, at det vil kunne lade sig gøre. Vi har jo også af særlige grunde fået en ny handelsminister, og jeg synes da også, han skal have en vis rimelig tid til at sætte sig ind i dette vigtige og ikke helt overskuelige stof.

Gunhild Duc: Jeg skal også i almindelighed henvise til mine bemærkninger, da vi sidste gang havde lovforslagene til behandling, men det udvalgsarbejde, vi siden har haft, har nu ikke gjort mig blidere stemt over for denne lovgivning, selv om jeg har bemærket mig de faldne udtalelser om, at en reklameform, der ikke var forbudt, ikke derfor nødvendigvis var lovlig, idet generalklausulen og bestemmelserne om vildledende reklame måske kan komme i anvendelse over for en del af denne reklame. Og så hælder man jo fra forbrugerside sit værken-de hoved til tanken om et opinionsnævn, som vi heller ikke rigtig ved, om vi kan få til at fungere effektivt — og nu hører vi lige, at venstre går imod tanken.

Det forekommer mig, at mens liberaliseringen af konkurrencemetoderne er ganske klar, er beskyttelsesforanstaltningerne for forbrugerne overmåde uklare og tvivlsomme. Jeg kan bl. a. henvise til den seneste skrivelse, vi har fået i udvalget, nemlig den skrivelse, som Nordisk Konsument Komité har sendt til de nordiske justitsministre. Dér gør man udtrykkeligt opmærksom på, at man kan frygte, at det i første række vil blive næringslivets egen opfattelse af, hvad det finder tilbørligt, der vil blive afgørende for forståelsen af generalklausulen, at den altså vil virke som beskyttelse for de næringsdrivende, men ikke for forbrugerne som sådanne. Videre siger henvendelsen — jeg citerer:

„Bestemmelserne om vildledende reklame i lovudkastenes § 2, særlig i det danske og i det norske forslag, har fået en slagside, idet det specielt nævnes, at